

Şiirlerden Fal mı Tutulmuş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Şubat 2023

Şiirlerden fal mı tutulmuş?

Mevsimin çalınan bekâretinde mi saklı sırlar?
Göğün matemini ne ki şairin yuvasından fırlar şiirler:
Aşk ki azade bir düş
Bir var oluş beller şair yazgısı
Hasretin dumanından sökün eder yarası
Yâd edilesi mazisi dün de kaldı kalalı
İçinde kalan ukdelerden şiirler giyer yelek niyetine
Mevsimi çimdikler ölü mü değil mi diye.

Düşkündür şair aşka: hulasası düşlerin mezarlar kazar şair günebakan hangi şarkıysa azat eder ektiği tohumları.

Metruktür heceler ama mubah.

Hüzün katsayısına asılı kalır şair oysaki mutluluk sadece bir rüya.

Menfi müspet uçuşur kelim aşkın rozeti elbet kalem amblemi ise yakada takılı bir çiçek.

Dikenlerini sevdi seveli şair kimliğini muhafaza eder yürüdüğü dehliz alabildiğine karanlık elbet aşka mal eder şair yarasını ve derler toparlar bohçasını, asası bildiği kalemi ile nice coğrafyaya göç eder.

Kindardır mevsim kindardır insanın meali içi tıklım tıklım dolu hele ki firar etti mi kalbi duramaz yerinde hiçbir sözcük ve kaç cephede şiirler yazılır: ahkâm kesenlere inat ve aşka biat şair serilir uyuya kalır dizeleri başına koyup diz dize yaraları ile sevgiden medet umup.

Kerbelası yalnızlığın.

Şivesi sessizliğin.

Firari gölgesi gecenin...

Mazbuttur yürek bazen melun mahzun baş koyduğu yoldan firar eder sözcükler kanayan kıblesine çaputlar bağlar ve aşka irak hücrelerden firar eder.

Kasıtlı kasıtsız sevdi mi hele ki.

Kayıtlar açılır serili sayfalara şair sızar ansızın geceyi böler günü içer ve şair yirmi dört saat yumar gözünü gerçeklere bilir de neyin hayal olup olmadığını ama düşlere de meyyaldir ruhundaki azap nasıl diner aksi takdirde?

Fidanlar misali imgeler ve firari.

Faili meçhul şiirlerden mezarını örer sakince ve yazılası fermanı sunar evrene feryadı diner ansızın ve fevri yürekleri nasıl da men eder.

İhmalidir sözcükler.

İkbalidir de.

İtirafı ve isyanı yine şiirde saklı.

İfa eder.

Asla ima etmez sadece sarılır kaleme sığınır Rabbine ve şehre küskün gecelerde ikame eder.

Deliksiz uyumaz.

Delik deşiktir oysa yürek.

Dermanı Rabbinde saklı ve meali gizinde hüsrânın göğe attığı kementte hizaya gelir düşünceler.

Raksı evrenin.

Devranın fendi yener şairi.

İzbelerden topladığı hecelerle cenneti inşa eder sözüm ona ve onu anlamaz bir Allah'ın kulu tapındığı Tanrısı yanarken ruhu yâd edilesi dünü umudu yarınlarda saklı.

Mimozalar derler ama yetmez.

Gül olur açar ne de güzel kokar.

Solar da yeniden.

Söner ateşi.

Ölür sinsice öldürölür ilham perisi.

Can çıkar huy çıkmaz ve derler bohçasını rüştünü ispatlayamadığı kadar renk de vermez ama solar ama doğar ama...

Ve eklenir gider sözcükler ektiğini şiir olarak biçer endamı yitik değildir ve şaşalı yüreği...

Bir bilinmezdir ki şair aslına rücu eder.

Rutubetli göğün tanrısıdır kalem.

Ve bekler azat edileceği günü devindiği kadar devirir putları ve gafları.

İhya edilesi yüreğinden mevsimler ve kuşlar göçer.

Sahi, kim midir şair ya da ne ve nerede saklanır ki şair bile bilmezken bunun cevabını meyleder s/ onsuzluğa ihmal ettiği sadece kendisi ve inkâr etse de sever kendini ve içindeki çocuğu çünkü o, şair olarak doğmuştur bir ömür bunu bilmesede hayati şiirlerden ibarettir ve tenindeki yaşlar yasına rükû eder ve yasa bilir şair yası ve aşkı...